Lietas Nr. A420313214
Lietas arhīva Nr. A42-03132-14/17

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2014.gada 2.decembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese D.Makarova,

piedaloties pieteicējai /pers. A/ un Veselības inspekcijas pārstāvjiem /pers. B/ un /pers. C/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. A/ pieteikumu par Veselības inspekcijas faktiskās rīcības atzīšanu par prettiesisku, nesniedzot atbildi pēc būtības uz /pers. A/ 2014.gada 13.janvāra iesniegumu par Veselības inspekcijas ekspertu 2014.gada 11.februāra atzinumu Nr.640/75/5-1 „Par /pers. A/ veselības aprūpi", kas atstāts negrozīts ar Veselības inspekcijas 2014.gada 2.aprīļa lēmumu Nr.1.3-2/6298/34.

Aprakstošā daļa

[1] Veselības inspekcija (turpmāk – Inspekcija) sakarā ar pieteicējas /pers. A/ 2014.gada 13.janvāra iesniegumu veica pieteicējas veselības aprūpes kvalitātes pārbaudi, kā rezultātā 2014.gada 11.februārī sastādīja atzinumu Nr.640/75/5-1 „Par /pers. A/ veselības aprūpi" (turpmāk – Atzinums). Savukārt 2014.gada 13.februārī Inspekcijas Veselības aprūpes kvalitātes kontroles nodaļas vadītāja pieņēma lēmumu Nr.640/75/5-1 (turpmāk – sākotnējais lēmums).

Inspekcijā 2014.gada 11.martā saņemts pieteicējas iesniegums, kurā apstrīdēts Atzinums. Izskatot pieteicējas iesniegumu, Inspekcija 2014.gada 2.aprīlī pieņēma lēmumu Nr.1.3-2/6298/34 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums).

Pārsūdzētajā lēmumā norādīti šādi apstākļi un argumenti.

[1.1] Lai gan pieteicējas iesniegumos jautājumi formulēti haotiski, sākotnējā lēmumā ir izvērtēti pieteicējas iebildumi par viņai sniegto veselības aprūpes kvalitāti un sniegta atbilde pēc būtības, turklāt pieteicēja nav norādījusi tādus argumentus, kuru dēļ pārsūdzētais lēmums būtu atceļams.

[1.2] Arī attiecībā uz pieteicējas iebildumiem sakarā ar savlaicīgi neārstēto vairogdziedzeri Atzinumā izvērtēta pieteicējas medicīniskā dokumentācija un sākotnējā lēmumā sniegta atbilde pēc būtības. Turklāt Atzinuma secinājumu 7.punktā iesniedzējai arī paskaidrots par veicamajām profilaktiskajām programmām.

[1.3] No iesniegumā norādītā, Inspekcija secināja, ka pieteicēju neapmierina Inspekcijas argumentu saturs, taču uzklausīšanas pienākuma būtība nav vērsta uz to, lai panāktu privātpersonai vēlamo rezultātu, bet gan, lai noskaidrotu objektīvo patiesību, kas nepieciešama tiesiska mērķa pieņemšanai.

[1.4] Savukārt attiecībā uz pieteicējas potenciālo vēlmi sodīt ārstniecības personas par it kā nepareizu ārstēšanu un nevērību pret pieteicēju, Inspekcija norādījusi, ka administratīvo tiesu praksē ir atzīts, ka pieteicējam nav subjektīvu tiesību prasīt, lai pret kādām ārstniecības personām vai iestādes amatpersonām tiktu piemērotas jebkādas sankcijas.

[1.5] Izskatot lietu atkārtoti pēc būtības un izvērtējot administratīvā procesa principus un lietderības apsvērumus tā pieņemšanai, Inspekcija secinājusi, ka pieteicējas veselības aprūpes pārkāpumi nav pieļauti, kā arī ārstniecības personu administratīvā pārkāpuma sastāvs netika konstatēts, tāpēc nav tiesiska pamata sākotnējo lēmumu atcelt vai grozīt, kā arī, pamatojoties uz to, ka nav mainījušies lietas faktiskie vai tiesiskie apstākļi, nav arī pamata veikt atkārtotu ekspertīzi un sniegt atkārtotu atzinumu par notikušo.

[2] Nepiekrītot pārsūdzētajā lēmumā norādītajam, pieteicēja 2014.gada 22.aprīlī vērsās administratīvajā tiesā. Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2014.gada 2.jūlija lēmumu pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta daļā par Veselības inspekcijas faktiskās rīcības atzīšanu par prettiesisku, nesniedzot atbildi pēc būtības Iesniegumu likumā paredzētajā kārtībā uz pieteicēja iesniegumu par Atzinumu. Daļā par kaitējuma atlīdzinājumu, pieteikumu atteikts pieņemt.

Saprātīgi formulējot pieteikumā un pieteicējas iesniegumos norādīto, secināms, ka, pieteicējas ieskatā Inspekcija nav pārbaudījusi un ņēmusi vērā to, ka pieteicēja savlaicīgi netika nosūtīta uz nepieciešamajiem izmeklējumiem, lai diagnosticētu vairogdziedzera vēzi. Turklāt pieteicēja uzskata, ka tieši ģimenes ārstes /pers. G/ neprofesionalitāte, vilcināšanās un negatīvā attieksme novedusi pieteicējas veselības stāvokli līdz kritiskam. Pieteicēja arī uzskata, ka nav ņemti vērā pārkāpumi norēķinu kārtībā par medicīnas pakalpojumiem.

[3] Inspekcija tiesai iesniegtajā paskaidrojumā pieteikumu uzskata par nepamatotu un noraidāmu, pamatojoties uz pārsūdzētajā lēmumā ietvertajiem motīviem, papildus paskaidrojot, ka pieteicēja ar līdzīga satura iesniegumiem Inspekcijā vērsusies regulāri un sistemātiski. Ir veiktas pārbaudes sakarā ar pieteicējai sniegto veselības aprūpi, un pārkāpumi nav konstatēti. Inspekcija arī paskaidrojusi, ka pieteicējai nav tiesiska pamata vērsties Ārstniecības riska fondā, jo saskaņā ar Pacientu tiesību likuma pārejas noteikumu 1.punktu atlīdzību izmaksā no 2014.gada 1.maija par kaitējumu, kas nodarīts pacientam pēc 2013.gada 25.oktobra. Turklāt pieteicējai tika izskaidrotas tiesības mainīt ģimenes ārsti un vērsties pret viņu civiltiesiskā kārtībā.

Ņemot vērā minēto, Inspekcija uzskata, ka tā ir izpildījusi Pacientu tiesību likuma 18.panta trešajā daļā uzlikto pienākumu, sniedzot atbildi pēc būtības uz pieteicējas iesniegumu.

[4] Tiesas sēdē pieteicēja lūdza pieteikumu apmierināt, paužot viedokli, ka pieteicēja nav savlaicīgi nosūtīta uz vairogdziedzera profilaktiskajām pārbaudēm. Pieteicēja arī norādīja, ka ģimenes ārste /pers. G/ pieteicēju slikti ārstējusi, un Inspekcija šo ārstēšanas procesu nav izvērtējusi.

Inspekcijas pārstāvji tiesas sēdē lūdza pieteikumu noraidīt, paskaidrojot, ka pieteicējai atbilde pēc būtības uz viņas jautājumiem jau ir sniegta, izvērtējot pieteicējas norādītos argumentus.

Motīvu daļa

[5] No pieteicējas apstrīdēšanas iesnieguma un pieteikuma satura konstatējams, ka pieteicēja nepiekrīt Atzinumam un pauž iebildumus par tajā izdarītajiem secinājumiem, vienlaikus uzskatot, ka nav ņemti vērā visi pieteicējas norādītie apstākļi un iebildumi. Līdz ar to visupirms pieteicējas uzmanība vēršama uz pieteikuma priekšmetu un tiesas kontroles apjomu izskatāmās lietas ietvaros.

[6] Līdz 2009.gada 10.decembrim Inspekcijas atzinumi par personu veselības aprūpi tika izskatīti administratīvajā tiesā kā faktiskā rīcība, ņemot vērā Ārstniecības likuma 22.pantu, kas noteica, ka pacientam ir tiesības saņemt sniegtās veselības aprūpes kvalitātes novērtējumu. 2009.gada 10.decembrī 22.pants no Ārstniecības likuma tika izslēgts, tādējādi kopš tā laika Inspekcijas atzinums vairs nav pārbaudāms tiesā administratīvā procesa kārtībā kā faktiskā rīcība.

Taču 2010.gada 1.martā stājās spēkā Pacientu tiesību likums. Šā likuma 18.panta trešajā daļā noteikts, ka šajā likumā noteikto tiesību vai no tām izrietošo ar ārstniecību saistīto interešu aizstāvēšanai persona normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā ne vēlāk kā divu gadu laikā no tiesību vai interešu aizskāruma dienas ir tiesīga iesniegt sūdzību Veselības inspekcijā normatīvajos aktos noteikto un nepieciešamo darbību veikšanai. Atbilde uz sūdzību sniedzama Iesniegumu likumā noteiktajā termiņā vai – gadījumā, ja tiek uzsākts administratīvais process, – vienlaikus ar lēmuma pieņemšanu šajā procesā. Minētā norma piešķir personai tiesības nevis saņemt atzinumu (ko paredzēja Ārstniecības likuma 22.pants), bet gan tiesības saņemt atbildi uz iesniegumu. Iestādes rīcība saistībā ar iesniegumu apstrīdama vispārējā kārtībā, kā to paredz Iesniegumu likuma 10.pants *(sk. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2011.gada 12.oktobra lēmuma lietā Nr.SKA-945/2011 6. un 7.punktu)*.

Ņemot vērā minēto, konkrētajā gadījumā pieteikums izskatāms Iesniegumu likuma 10.panta tvērumā. Tas nozīmē, ka virkne no pieteicējas norādītajiem argumentiem šās lietas ietvaros nevar tikt vērtēti, tostarp argumenti par pieteicējai veiktās veselības aprūpes kvalitāti, ārstniecības personu rīcību, sniedzot pieteicējai veselības aprūpi un citi uz pieteicējas veselības aprūpi attiecināmie aspekti. Šajā sakarā pieteicējas uzmanība vēršama uz jau Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2014.gada 9.septembra lēmumā norādīto, ka atbilstoši Augstākās tiesas atzītajam prasījumi par ārstniecības iestādes sniegtā pakalpojuma kvalitāti ir skatāmi civiltiesiskā kārtībā (*sk. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2014.gada 4.jūlija lēmuma Nr.SKA-740/2014 5.punktu).* Tas nozīmē, ka gadījumā, ja pieteicējai ir sniegta nekvalitatīva veselības aprūpe, pieteicējai ar atbilstošu prasījumu pret ārstniecības personām ir tiesības vērsties civiltiesiskā kārtā.

[7] Savukārt, izvērtējot pieteicējas argumentus attiecībā uz Inspekcijas rīcību pieteicējas iesnieguma izskatīšanas sakarā, tiesa norāda turpmāko.

Iesniegumu likuma 10.panta pirmā daļa noteic, ka iestādes rīcība tiek kontrolēta Valsts pārvaldes iekārtas likumā, Administratīvā procesa likumā un citos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā. Atbilstoši šā panta otrajai daļai pieteikumu par administratīvo aktu vai faktisko rīcību var iesniegt Administratīvajā rajona tiesā. Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 250.panta trešo daļu tiesa taisa spriedumu par iestādes faktisko rīcību, pārbaudījusi, vai faktiskā rīcība veikta, ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus, un vai tā atbilst materiālo tiesību normām.

Ievērojot minēto, tiesa konkrētajā gadījumā pārbaudīs, vai Inspekcija, izskatot pieteicējas iesniegumu un sniedzot atbildes, ir ievērojusi procesuālos un formālos priekšnoteikumus, kā arī materiālo tiesību normas.

[8] Personas tiesības likumā paredzētajā veidā vērsties valsts un pašvaldību iestādēs ar iesniegumiem un saņemt atbildi pēc būtības ir nostiprinātas Latvijas Republikas Satversmes (turpmāk – Satversme) 104.pantā un noregulētas Iesniegumu likumā.

Saskaņā ar Satversmes 104.panta pirmo teikumu ikvienam ir tiesības likumā paredzētajā veidā vērsties valsts un pašvaldību iestādē ar iesniegumiem un saņemt atbildi pēc būtības. Šīs tiesības tiek īstenotas uz personas iniciatīvas pamata, vēršoties pie valsts kāda tai interesējoša jautājuma noskaidrošanai. Valsts pienākums atbilstoši šai konstitucionālajai normai ir sniegt atbildi, kurā ir izvērtēti uzdotie jautājumi un tie motivēti atbildēti. Tādā veidā tiek aktivizēta pilsoniskā sabiedrība un valsts darbība kļūst caurskatāmāka. Tā kā valsts savus pienākumus īsteno caur dažādām institūcijām, tad Satversmes 104.panta kontekstā tas nozīmē, ka persona vēršas pie attiecīgās kompetentās institūcijas un saņem kompetentu atbildi *(sk. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2008.gada 21.aprīļa sprieduma lietā SKA-22/2008 17.punktu)*.

Iesniegumu likuma 5.panta pirmās daļas otrais teikums noteic, ka iestāde iesniegumu izskata, vadoties pēc tā satura.

Tātad iestādei, saņemot personas iesniegumu, ir pienākums iepazīties ar tā saturu, noskaidrot personas gribu un sniegt atbildi pēc būtības.

Novērtējusi pieteicējas iestādei adresēto iesniegumu un sakarā ar to iestādes sniegtās atbildes, tiesa konstatē, ka iestāde, izvērtējot pieteicējas iesniegumu, objektīvi un saprātīgi ir noskaidrojusi pieteicējas gribu un sniegusi atbilstošu atbildi pēc būtības.

[9] Pieteicēja ir paudusi iebildumus attiecībā uz ārstniecības personu rīcību, nenosūtot pieteicēju uz nepieciešamajiem izmeklējumiem, kā rezultātā pieteicējai savlaicīgi netika diagnosticēts vairogdziedzera vēzis. Arī tiesas sēdē pieteicēja uzturēja šādu argumentu.

To izvērtējot, tiesa no lietas konstatē, ka Inspekcija, pamatojoties uz pieteicējas medicīnisko dokumentāciju, noskaidrojusi, ka laika periodā no 2012.gada 26.augusta līdz 2013.gada 18.jūnijam pieteicēja ģimenes ārsti nav apmeklējusi, līdz ar to ģimenes ārstei nekādus izmeklējumus saistībā ar hronisko vairogdziedzera slimšanu nebija iespējams nozīmēt. Savukārt 2013.gada 21.maijā pieteicēja bez ģimenes ārsta nosūtījuma bija vērsusies valsts SIA„Paula Stradiņa klīniskā universitātes slimnīca" pie ķirurga /pers. J/, kur pieteicējai noteikta diagnoze Struma patogenica. Rekomendēta Indicēta operatīva terapija. Pie ģimenes ārstes pieteicēja vērsusies 2013.gada 18.jūnijā, kā rezultātā pieteicējai nozīmēti laboratoriskie izmeklējumi. Nākamajā apmeklējumā, 2013.gada 18.jūlijā, ambulatorā kartē veikts ieraksts par nepieciešamību sazināties ar konsultantu, 2013.gada 27.jūlijā izsniegts norīkojums atkārtotai endokrinologa konsultācijai un nozīmēta plānveida vairogdziedzera operatīva terapija uz 2013.gada 19.decembri.

Pirms operatīvās terapijas pieteicējai izsniegti nosūtījumi nepieciešamo laboratorisko izmeklējumu veikšanai, kurus pieteicēja dublējusi (visas analīzes nodotas gan 2013.gada 27.jūlijā, gan 2013.gada 28.novembrī, rezultāti identiski).

Inspekcija arī konstatējusi, ka no 2013.gada 9.decembra līdz 2013.gada 11.decembrim pieteicēja ārstējusies valsts SIA„Paula Stradiņa Klīniskā universitātes slimnīcā", 2013.gada 9.decembrī sakarā ar polinodozu strumu veikta operācija– totāla tireoidektomija, operācijas materiālu histoloģiski izmeklējot, konstatēts vairogdziedzera vēzis (histoloģija Nr.86060-62/13. – folikulāra karcinoma, daļēja kapsulas cauraugšana, minimāla invāzija), noteikta galīgā klīniskā diagnoze: Polinodoza eitireoida struma II. Vairogdziedzeru folikulārs labās daivas vēzis T2N0MoRo. Pēc stacionāra ģimenes ārste pieteicējai izsniegusi visus nepieciešamos nosūtījumus uz analīzēm un pie konsultantiem.

Ievērojot minēto, kā arī ekspertīzes gaitā, izvērtējot pieteicējas ārstēšanu ģimenes ārstes /pers. G/ praksē laika periodā no 2013.gada 18.jūnija līdz 2014.gada 10.janvārim, Inspekcija pieteicējai sniegtās veselības aprūpes pārkāpumus nekonstatēja, proti, Inspekcija noskaidroja, ka pieteicējai savlaicīgi izsniegti nosūtījumi speciālistu konsultācijām, laboratoriskiem un ultrasonoskopiskajiem izmeklējumiem. Turklāt Atzinuma 7.punktā pieteicējai

paskaidrots par veicamajām profilaktiskajām programmām, kā to pamatoti norādījusi Inspekcija pārsūdzētajā lēmumā.

Rezumējot minēto, tiesa secina, ka Inspekcija, vērtējot pieteicējas iebildumus par savlaicīgu nenosūtīšanu uz vairogdziedzera vēža profilaktiskajām pārbaudēm, pirmkārt, ir pārbaudījusi pieteicējas medicīnisko dokumentāciju, otrkārt, pamatojoties uz medicīnisko dokumentāciju, norādījusi, ka pretēji pieteicējas apgalvojumiem pieteicējai nosūtījumi speciālistu konsultācijām, laboratoriskiem un ultrasonoskopiskajiem izmeklējumiem ir izsniegti savlaicīgi, treškārt, to, ka no 2012.gada 26.augusta līdz 2013.gada 18.jūnijam pieteicēja ģimenes ārsti nav apmeklējusi, līdz ar to ģimenes ārstei nekādus izmeklējumus saistībā ar hronisko vairogdziedzera slimšanu nebija iespējams nozīmēt, un, ceturtkārt, Atzinuma 7.punktā norādījusi uz veicamajām profilaktiskajām programmām.

Pastāvot šādiem apstākļiem, tiesa konstatē, ka Inspekcija pieteicējas iebildumus vairogdziedzera vēža diagnosticēšanas sakarā ir izvērtējusi pēc būtības un sniegusi atbilstošu atbildi uz tiem, argumentējot savu viedokli un pamatojot to ar pieteicējas medicīnisko dokumentāciju un tajā veiktajiem ierakstiem.

Papildus minētajam tiesa piekrīt Inspekcijas viedoklim, ka uzklausīšanas pienākuma būtība nav vērsta uz to, lai panāktu privātpersonai vēlamu rezultātu, bet gan, lai noskaidrotu objektīvo patiesību tās iespējami augstākā pakāpē. Tādējādi nevar prasīt no iestādes tādus argumentus, kādus tos vēlas privātpersona, bet no iestādes var prasīt tādus argumentus, kas ir objektīvi taisnīgi un vērsti uz tiesiska lēmuma panākšanu. Līdz ar to, ja iestādes sniegtā atbilde (veiktā faktiskā rīcība) ir neatbilstoša personas vēlamajam rezultātam, tas neliecina par iestādes faktiskās rīcības prettiesiskumu, kā to kļūdaini uzskata pieteicēja, jeb citiem vārdiem, tas vien, ka Inspekcija pieteicējai nav sniegusi tāda satura atbildi, kā to vēlējās pieteicēja, nenozīmē, ka Inspekcija ir rīkojusies prettiesiski.

[10] Pieteikumā un iesniegumos pausti arī iebildumi sakarā ar pieteicējas ģimenes ārsti /pers. G/.

Proti, pieteicēja norādījusi uz ģimenes ārstes /pers. G/ neprofesionalitāti, vilcināšanos un negatīvo attieksmi, kā rezultātā pieteicējas veselības stāvoklis kļuvis kritisks. Uz minētajiem apstākļiem pieteicēja norādīja arī tiesas sēdē, paužot viedokli, ka Inspekcija tos nav ņēmusi vērā un ārstniecības personas pie atbildības nav saukusi.

Tomēr, kā konstatējams no pārsūdzētā lēmuma, Inspekcija tajā ir norādījusi, ka pieteicējas veselības aprūpes pārkāpumi nav pieļauti, tāpēc ārstniecības personu administratīvā pārkāpuma sastāvs nav konstatējams. Pārbaudes laikā vērtēta un pārbaudīta arī pieteicējas ģimenes ārstes sniegto veselības aprūpes pakalpojumu kvalitāte un norādīts, ka arī šī persona normatīvo aktu pārkāpumus pieteicējas veselības aprūpē nav pieļāvusi. Tādējādi Inspekcija ir izvērtējusi arī šo argumentu.

Vienlaikus Inspekcija norādīja, ka gadījumā, ja starp pacienti (pieteicēju) un sertificētu ģimenes ārsti nav izveidojusies sadarbība, kas apgrūtina veselības aprūpes procesu, pieteicējai atbilstoši Ministru kabineta 2013.gada 17.decembra noteikumu Nr.1529 „Veselības aprūpes organizēšanas un finansēšanas kārtība" 35.punktm ir tiesības izvēlēties citu ģimenes ārstu un veikt pārreģistrāciju. Pieteicēja šādas Inspekcijas norādītās tiesības nav izmantojusi. Savukārt iemesliem, kāpēc pieteicēja nav pārreģistrējusies pie cita ģimenes ārsta, izskatāmajā lietā nav nozīmes, jo šajā lietā ir pārbaudāms, vai Inspekcija ir pienācīgi izskatījusi pieteicējas iesniegumu. Tā kā Inspekcija ir izvērtējusi pieteicējas iebildes, kas vērstas uz pieteicējas ģimenes ārstes sniegtajiem veselības aprūpes pakalpojumiem un vēl jo vairāk – tā kā Inspekcija norādījusi pieteicējai iespējamos risinājumus, tiesa nekonstatē Inspekcijas pārkāpumus pieteicējas iesnieguma izskatīšanas sakarā.

[11] Papildus minētajam pieteicēja arī paudusi iebildumus sakarā ar norēķinu kārtību medicīnas iestādēs.

Tiesa konstatē, ka arī šo argumentu Inspekcija ir vērtējusi un norādījusi, ka daļā par iesniegtajām ar medicīnas pakalpojumiem saistīto čeku kopijām ekspertīze tika veikta Inspekcijas Veselības aprūpes līgumu pakalpojumu uzraudzības departamentā, un arī šajā sakarā pārkāpumi netika konstatēti. Pārsūdzētajā lēmumā papildus norādīts, ka sūdzību izskatīšanas nodaļa ir pārbaudījusi iesniegumam pievienotās apmaksas čeku kopijas, kurās norādīta samaksa par pacienta iemaksas iekasēšanu par ģimenes ārsta apmeklējumiem un asins ņemšanu laboratoriskiem izmeklējumiem. Tā rezultātā konstatēts, ka iekasētā maksa atbilst Ministru kabineta 2006.gada 19.decembra noteikumu Nr.1046 „Veselības aprūpes organizēšanas un finansēšanas kārtība" 1. pielikumā „Pacienta iemaksas apmērs" un Ministru kabineta 2013.gada 17.decembra noteikumu Nr.1529 „Veselības aprūpes organizēšanas un finansēšanas kārtība" 4.pielikumā „Pacienta iemaksas apmērs" norādītajām prasībām.

Tātad arī šāds pieteicējas arguments netika atstāts bez ievērības, bet gan tika pārbaudīts un pieteicējai tika norādīti attiecīgie pārbaudes rezultāti.

[12] Ņemot vērā visu iepriekš norādīto, tiesa uzskata, ka Inspekcijas faktiskā rīcība konkrētajā gadījumā ir veikta, ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus, un tā atbilst materiālo tiesību normām. Līdz ar to Inspekcijas faktiskā rīcība, izskatot pieteicējas 2014.gada 11.martā iesniegumu, ir atzīstama par tiesisku, jo Inspekcija likumā noteiktajā termiņā pieteicējai atbildi ir sniegusi pēc būtības. Turklāt tiesa nevērtē pārējos pieteikumā norādītos argumentus, jo tie ir attiecināmi uz pieteicējas personīgo dzīvi, nevis uz izskatāmajā lietā pārbaudāmo jautājumu, un šie argumenti nav izmantojami šajā lietā izšķiramā strīda risināšanai.

[13] Saskaņā ar Iesniegumu likuma 10.panta otrās daļas otro teikumu Administratīvās rajona tiesas spriedums, izskatot pieteikumu par iestādes faktisko rīcību, nav pārsūdzams. Līdz ar to, pamatojoties uz norādīto tiesību normu, tiesas spriedums konkrētajā gadījumā nav pārsūdzams.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251.pantu un 289. – 291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt pilnībā /pers. A/ pieteikumu par Veselības inspekcijas faktiskās rīcības atzīšanu par prettiesisku, nesniedzot atbildi pēc būtības uz /pers. A/ 2014.gada 13.janvāra iesniegumu par Veselības inspekcijas ekspertu 2014.gada 11.februāra atzinumu Nr.640/75/5-1 „Par /pers. A/ veselības aprūpi", kas atstāts negrozīts ar Veselības inspekcijas 2014.gada 2.aprīļa lēmumu Nr.1.3-2/6298/34.

Spriedums nav pārsūdzams.

Tiesnese D.Makarova